

[Bernhard Baunsgaard]

(Spm. nr. 762).

Begrundelse.

Den 25. september 1978 bekræftede justitsministeren, at det omtalte udvalg forlods skulle overveje, om der, i tiden indtil ny lov kan gennemføres, kan udformes mere detaljerede administrative retningslinjer for meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse og for afgørelsen af udvisningssager.

Da forholdet omkring den danske lov om udlændinge stadig må betegnes som ganske uholdbart – der erindres i så henseende om ombudsmandens gentagne henvendelser til justitsministeriet og om stadig presseomtale, sidst i Politiken og Information – må det stærkt håbes, at udvalget snart kan afgive delbetænkning.

Danmark er ofte meget hurtigt til at kritisere andre lande, derfor føles det særligt belastende, at vi, hvad angår udlændinges retsstilling, har forhold, der desværre ikke kan betegnes som værdige for et land, der ønsker at betegnes som retsstat. Ombudsmanden har jo bl. a. peget på, at en anklage, der kan ende i udvisning, undertiden udformes så vagt, at det er umuligt for den anklagede at udtale sig, simpelt hen fordi anklagen er upræcis.

Besvarelse (4/4 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg kan oplyse, at jeg i januar måned 1979 anmodede fremmedlovsudvalget om snarest at søge at færdiggøre den del af udvalgets arbejde, som er nævnt i kommissoriet, pkt. 1, hvorefter udvalget, i tiden indtil en ny lov kan gennemføres, forlods skal overveje, om der kan udformes mere detaljerede administrative retningslinjer for meddelelse af opholds- og arbejdstilladelser og for afgørelsen af udvisningssager.

Jeg anmodede samtidig udvalget om så vidt muligt inden den 1. august 1979 at færdiggøre en del af dette arbejde, således at der eventuelt foreløbig kan fastsættes mere detaljerede administrative retningslinjer på nogle områder.

Til *justitsministeren (26/3 79)* af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Kan ministeren bekræfte, at fremmedpolitiet undertiden spørger i justitsministeriet, før afgørelse træffes i udvisningssager?«

(Spm. nr. 763).

Begrundelse.

Da Danmark blev medlem af EF, var en af de love, vi måtte ændre, lov om udlændinges retsstilling.

EF mente, at vor lovgivning på dette område var for ringe.

Danmark ændrede derfor lovgivningen, således at en udlænding, der blev udvist, kunne appellere til justitsministeriet.

Hvis fremmedpolitiet konfererer med justitsministeriet, før afgørelse træffes, forsvinder appelmuligheden; og man kan ikke i alle tilfælde gå ud fra, at afgørelsen efter konferering ville blive den samme, som hvis fremmedpolitiet og justitsministeriet traf afgørelsen hver for sig. Afgørelsen vil kun blive den samme, hvis fremmedpolitiet og justitsministeriet ikke kan påvirke hinanden.

Besvarelse (5/4 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Opholds- og arbejdstilladelse meddeles ifølge udlændingelovgivningen af rigspoliti-chefen, tilsynet med udlændinge. Tilsynets afgørelse kan påklages til justitsministeriet. Denne ordning var gældende også før 1973. Derimod var kompetencen til at udvise udlændinge før 1973 i de fleste tilfælde henlagt direkte til justitsministeren.

Ved ændringen af udlændingeloven i 1973 blev også kompetencen til at udvise udlændinge henlagt til politiet. Justitsministeren bestemte i forbindelse hermed, at kompetencen til at udvise for hele landet skulle henlægges til tilsynet med udlændinge. I overensstemmelse med almindelige regler om administrativ rekurs kan tilsynets afgørelser påklages til justitsministeriet, og loven fastsætter nærmere regler om, at indgivelse af klage i visse tilfælde skal have opsættende virkning. Nyordningen blev gennemført for at imødekomme et krav i EF-reglerne om, at udvisning af EF-statsborgere skulle kunne påklages til en højere administrativ myndighed, men blev udvidet til at omfatte alle udlændinge og ikke blot EF-statsborgere.